

Gerecs János, énekeszínész, sz. 1843. szept. 4-én, Izsákon (Pestm.) Színpadra lépett 1885. szept. 1-én, Havi Mihálynál, Hódmezővásárhelyt. Innen Kolozsvárra ment, ahol 1875-ig működött. Közben megfordult Aradon (1860. őszén), tavaszra Takács Ádám igazgatónál játszik, innen Reszler István hívja meg a debreceni színházhoz, ahol mint operai hőstenor kiváló hírnévre tesz szert. 1866-ban Szabó Józsefhez szerződött, de miután ez a társulat Veszprémben feloszlott, lemondott a színpályáról és a veszprémi székesegyházban énekes lett. 1867-ben újra színész lesz, Debrecenben. De a küzdést meguntván, 1878. július havában végleg lemond a pályáról, miután a pestmegyei Nagykátán kántornak választják meg. Szerepei: Don Ricardo (Ernani), Ottokár (Bűvös vadász), Pygmalion (Szép Galathea), Alphonzo (Zampa), stb. — Neje: Melles Lízka, opera- és operetténekesnő, sz. 1836-ban, Pesten, megh. 1902. febr. 17-én, Nagykátán. Atyja takarékpénztári tisztviselő volt. Fialat leány korában, 1860-ban, tanulmányai befejeztével Drezdába szerződtek, egy év mulva, 1861. virágvasárnapján, Follinusz János Kolozsvárra szerződte, 1863. szept. 28-án Nagyváradon játszott (először), ez év telén Prágába távozott, de 1867-ben újra visszajött Kolozsvárra, ahonnan a következő év tavaszán megvált rövid időre. 1870-ben ismét itt találjuk, 1875-ig, amikor is Debrecenbe kap meghívást. Itt ismerkedett meg férjével. 1876-ban rövid időre a pozsonyi német színház tagja volt. Midőn férje megvált a színpadtól, ő is visszavonult. Az egykori kritika dicséri szép hangját, izléses előadását.

Gerenday Antal, pesti szobrász, 1818-ban született, megh. 1887. aug. 7-én, Piskén (Esztergom m.). Ő készítette Egressy Béni, id. Lendvay Márton síremlékét 1859-ben, 1860-ban pedig Szentpétery Zsigmond és Hegedüsné Bodenburg Lináét.

Géresi Kálmán, ev. ref. főiskolai tanár, tankerületi főigazgató, sz. 1841. dec. 25-én, Visk községben (Máramaros vm.), hol atyja lelkész volt. Tanult Debrecenben és Pesten. 1874 óta Debrecenben tanár volt, ahol 1921. jan. 29-én elhunyt. Mun-

kája: »A debreceni színészet vázlatos története«. Debrecen, 1898. »A színészet története Debrecenben« c. dolgozata megjelent a »Debrecen Szab. Kir. Város Egyetemes Leírása« c. munkában. 1882.

Gergely Giza, operetténekesnő, sz. 1875. júl. 9-én, Budapesten. Énektanulmányait Bécsben végezte kiváló mestereknél: Kremser karnagnál és Friedrich tanárnénál és itt lépett fel először, amikor Betty Stoján helyett, aki mint szerződészegő Olaszországba távozott, nagy sikerrel ugrott be a primadonna szerepébe. Fővárosi színpadokon többször vendégszerepelt, majd Aradon, Szegeden és Kolozsvárott működött a régi magyar, francia és bécsi operettek vezetőszerepeiben. Amióta férjhez ment Jankó Jánoshoz, egykori kollégájához, visszavonult a színpadtól, de még többször fellépett jótékony célra.

Gergely Gizella, színésznő, sz. 1894. febr. 4-én, Budapesten. Színésznő lett 1913. nov. havában.

Gergely István, műbíráló, író és publicista. Kritikusa volt az Operaháznak (»Budapesti Napló«), Vígszínháznak, Magyar Színháznak és Belvárosi Színháznak, (8 Órai Ujság és Nemzeti Ujság). Azonfelül napilapokban, hetilapokban és folyóiratokban számtalan drámai és színházi esszét írt, nemkülönben sok színész-tanulmányt és életrajzot, (Szamosi Elza, Burián Károly, Bertram Theodor, Takács Mihály stb.) amiket részben németre és olaszra is fordítottak. Kritikai stílusát éles judicium és tömör világosság jellemzik. Gergely István fordításában adták elő Dormann Félix: »Leányok és legények« (Ledige Leute) c. 3 felv. életképét, a Magyar Színházban, 1903. jan. 30-án.

Gergely József, tenorista, sz. 1857-ben. Atyja G. Ferenc, anyja Ujvárossy Anna. Egy ideig Veszprémi Jenő színtársulatánál működött; 1881. szept. 1-én fellépett Kolozsvárott »A csikós« Andris szerepében. 1884. ápr. 1-én a Népszínház kötelékébe lépett, majd öt év után újra Kolozsvárra ment, azután a budapesti Városligeti Színkörben működött. 1897-